

Boligministeren (Kaj Andresen): Må jeg sige tak til dem, der har givet tilslutning til lovforslaget. I øvrigt kan jeg jo sige tak, tror jeg næsten, til alle ordførerne, for så vidt som der er givet tilslutning til, at de problemer, som boligfonden skulle løse, alle sammen bør løses.

Man har meget sympati, men man har tilsyneladende ikke i dag noget at have den i. Vi møder imidlertid her med et forslag om en måde, på hvilken disse opgaver kan løses i sammenhæng.

Må jeg til indledning sige nogle bemærkninger til hr. Guldberg i forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt dette lovforslag er mere eller mindre i overensstemmelse med boligforliget, idet hr. Guldberg adværer imod at kæde dele af boligforliget sammen med andre ting. Det er dog min opfattelse, at de andre ting, der findes i dette lovforslag, er mere eller mindre udtrykt i boligforligets tekst, og alle sammen har været inde i debatterne omkring boligløsningen; i hvert fald er de indgået i de debatter, der har fundet sted i boligudvalget, både før og efter at boligforliget blev sluttet; det gælder spørgsmålene om byggemodningen, om de grundarealer, der skal være til rådighed, om saneringsopgaverne osv. Ikke mindst har jo spørgsmålene om byfornyelse og sanering gang på gang været drøftet i forbindelse med vore fremtidige boligforhold, så der er i den henseende ikke koblet andet på, end hvad der har været drøftet under de forhandlinger, der fandt sted.

Nu mener jeg ikke, det tjener noget formål at begynde at diskutere, om begrebet statsboligfond er i strid med boligforliget eller ej. Jeg tror ikke, det er rigtigt, når man vil hævde, at en statsboligfond som den, der her foreslås, er i strid med de aftaler, der blev truffet. Det, der var enighed om, var, at der ikke — sådan som det blev foreslået af socialdemokratiet ved de forhandlinger, der fandt sted i januar — via huslejeforhøjelserne skulle skabes muligheder for at finansiere nybyggeriet gennem en statsboligfond. Altså denne kanalisering af forhøjelserne i det private og det sociale boligbyggeri gennem en statsboligfond, som vi havde foreslået, kunne der ikke opnås enighed om, og vi frafaldt dette krav under de forhandlinger, hvor vi enedes

om de to fonde, der fører midlerne frem til nybyggeriets finansiering under en eller anden form. Men at man dermed i enhver forbindelse skulle have bandlyst at tale om en boligfonds dannelse eller en byggefonds dannelse, kan jeg ikke se. Den her foreslåede boligfond har jo netop til opgave at løse en række af de problemer, som vi har drøftet under boligforhandlingerne, og som der under mange drøftelser i udvalget har været enighed om skulle løses.

Når man her har været inde på særlig to problemer, byggemodningen og grundkøbene, og har været meget skeptisk over for det sidste, vil jeg gerne sige, at der er jo tilsyneladende helt enighed om, at byggemodningsopgaverne skal klares. Vi skal klare de byggemodningsopgaver, som vi står over for, og jeg vil da gerne sige — det er jo heller ikke noget nyt — at vi tager fat på de opgaver. Vi har allerede i det forløbne år skaffet midler, dels 14-15 mill. kr., der blev bevilget til byggemodning i Køge Bugtområdet, dels senere en låneordning på 35 mill. kr., der er anvendt til tilsvarende formål. Det er i virkeligheden de opgaver, som vi allerede er i færd med at løse, og hvis løsning man ikke mindst føler behov for i udviklingskommunerne, som videreføres ad den vej, der her er foreslået. Der er behov for betydelig videre rammer for at skaffe midler til lån til de kommuner, der har de store byggemodningsproblemer, og der vil jo også være flere end dem, vi hidtil har kunnet klare. Derfor mener jeg, at vi ad denne vej kan løse en del af de problemer, der er omkring grundene, for det, der er problemet, er vel ikke så meget mængden af grunde — det skal jeg komme tilbage til — men mere det at skaffe byggemodne grunde frem.

Må jeg sige om problemet lån til kommunerne, at jeg tror, det er absolut nødvendigt, at der skaffes midler til kommunerne til hjælp til erhvervelse af arealer. Det er jo ikke sådan, at det er noget, der ikke gøres landet over; i meget stor udstrækning foregår det jo ude omkring i kommunerne; der er mange kommuner, der har klaret disse problemer ved i tide at sikre sig arealer. Men der er og vil fortsat være en række kommuner, som under udviklingen ikke vil være i stand til at klare finansieringen af erhvervelsen af disse area-